

Za dużo szpitali

– W Polsce szpitali jest za dużo – stwierdził Tadeusz Jędrzejczyk, dyrektor Departamentu Zdrowia Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego i były prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, sugerując reorganizację w szpitalnictwie podobną jak w psychiatrii.

– Warto zobaczyć, jak reformowana jest psychiatria. Nie jest to stuprocentowy sukces ani łatwa droga, jednak zmiany stopniowo postępują. Mówię na przykład o tworzeniu centrów zdrowia psychicznego, które bardzo ograniczyłyby liczbę niezbędnych hospitalizacji. Takiej konsekwentnej drogi brakuje w kwestii szpitali – określenia, jak trzeba leczyć, żeby mniej pacjentów trafiło do lecznic – podkreślił Tadeusz Jędrzejczyk w rozmowie z „Dziennikiem Gazetą Prawną”. – Ogólnie wiadomo, że obecny system trzeba zastąpić, ale na razie nie wiadomo czym. Tego jednak nie da się zrobić bez rozwoju podstawowej opieki zdrowotnej i ambulatoryjnej opieki specjalistycznej. Ważne są też nowe technologie, czyli telemedycyna i rozwiązania e-zdrowia. I oczywiście profilaktyka. Mam wrażenie, że formalnie jest o niej głośno, ale faktycznie niewiele się dzieje – dodał.

Fot. Renata Dabrowska/Agencja Wyborcza.pl

POLACY PONOWNIE U SPECJALISTÓW

Fot. iStockphoto.com

Liczba porad udzielonych przez specjalistów w pierwszej połowie 2022 r. w porównaniu z tym samym okresem 2021 r. zwiększyła się o 1,5 mln. Jeśli takie tempo się utrzyma, na koniec roku osiągniemy wskaźnik sprzed pandemii. Z danych Narodowego Funduszu Zdrowia wynika, że od stycznia do czerwca odwiedziliśmy lekarzy specjalistów 38,2 mln razy. Rok temu w tym samym czasie było 36,7 mln wizyt, a w koronawirusowym 2020 r. jeszcze o 500 tys. mniej.

Trend zaczął się odwracać nie tylko dlatego, że odrabiamy pandemiczny dług i odwiedzamy lekarzy, do których nie chodziliśmy przez minione dwa lata. Główny powód to dodatkowe zachęty finansowe dla systemu. Od lipca wyceny świadczeń specjalistycznych wzrosły nawet o 50 proc. Od zeszłego roku NFZ zwraca też pieniądze za każdego przyjętego pacjenta. Nie ma już limitów, więc przy wyższej wycenie opłaca się zwiększać liczbę porad. W 2021 r. nie miało to dużego przełożenia na statystyki i dlatego część pieniędzy przeznaczonych na ten cel nie została wykorzystana – teraz to się zmienia.

Powrót do poziomu z 2019 r. nie gwarantuje zasadniczej poprawy sytuacji. Dostępność specjalistów w latach poprzedzających pandemię nie była zadowalająca, a obecnie pacjenci wymagają lepszej opieki, gdyż trafiają do lekarzy w gorszym stanie. Z jednej strony wiele osób jest osłabionych przejściem COVID-19, z drugiej brak dostępu do lekarza spowodował, że teraz zgłaszają się z bardziej zaawansowanymi problemami zdrowotnymi.

IGA LIPSKA WSPÓŁPRZEWODNICZĄCĄ UZNANEJ ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWEJ

Dr Iga Lipska, która od początku lipca pełni obowiązki zastępcy dyrektora Centrum Wspierania Badań Klinicznych GUMed, została współprzewodniczącą grupy roboczej HB-HTA (Hospital-Based – Health Technology Assessment) działającej w ramach międzynarodowej organizacji Health Technology Assessment International. Specjalistka uczestniczy w pracach HTA od 2004 r. Była prelegentką na konferencjach m.in. w Montrealu, Dublinie, Seulu i Rzymie.

Fot. Paweł Sudarna/Gdański Uniwersytet Medyczny

11 613

osób obserwuje profil „Menedżera Zdrowia” na LinkedIn. Jeśli też chcesz to robić, zeskanuj kod:

Mateusz Hołda – najmłodszy profesor tytularny w historii

Mateusz Hołda z Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego to pierwszy polski naukowiec, który został profesorem tytularnym przed ukończeniem 30. roku życia. Decyzją prezydenta Andrzeja Dudy otrzymał tytuł profesora nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. W 2017 r. pierwszy w Polsce obronił pracę doktorską przed ukończeniem studiów magisterskich, a trzy lata później – również jako najmłodszy w historii badacz – uzyskał habilitację.

Jest absolwentem Wydziału Lekarskiego UJ CM. W czasie studiów pełnił m.in. funkcje wiceprzewodniczącego zarządu Studenckiego Towarzystwa Naukowego UJ CM oraz przewodniczącego Studenckiego Koła Anatomicznego UJ CM. W 2013 r. założył międzynarodowy zespół naukowy HEART (*Heart Embryology and Anatomy Research Team*) zajmujący się badaniami nad architekturą układu sercowo-naczyniowego, którego pozostaje kierownikiem. W 2016 r. został laureatem piątej edycji Diamentowego Grantu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, co pozwoliło mu na przeprowadzenie przewodu doktorskiego w trakcie studiów magisterskich. Egzamin doktorski z oceną celującą zdał 9 marca 2017 r., a 10 kwietnia obronił pracę doktorską, za którą otrzymał m.in. Nagrodę Prezesa Rady Ministrów (w 2018 r.). Zajmuje się morfologią układu sercowo-naczyniowego od poziomu organu do poziomu molekularnego oraz technikami obrazowania architektury mięśnia sercowego.

Fot. Archiwum

NOWY SZEF GABINETU POLITYCZNEGO

Fot. Bartosz Bałk/Agenia Wyborcza.pl

Radny z Gdyni i działacz Prawa i Sprawiedliwości Marek Dudziński został nowym szefem gabinetu politycznego Ministerstwa Zdrowia. Jego głównym

zadaniem jest kreowanie wizerunku ministra i nadzór nad jego polityką informacyjną.

– *Bardzo dziękuję ministrowi Adamowi Niedzielskiemu za zaufanie. Pełnienie tej funkcji to duża odpowiedzialność* – napisał na Twitterze i zapewnił, że praca w resorcie nie wpłynie negatywnie na jego działalność jako radnego miasta, a nawet może pomóc mieszkańcom Gdyni.

Urodzony 5 listopada 1992 r. Marek Dudziński to radny miejski oraz członek

zarządu powiatowego Prawa i Sprawiedliwości w Gdyni. Jest absolwentem Uniwersytetu Gdańskiego na kierunkach politologia i ekonomia.

Pracował w branżach energetycznej i finansowej – był asystentem w dziale windykacji prawnej, specjalistą do spraw sprawozdawczości finansowej, głównym specjalistą do spraw organizacji, wizerunku i public relations, rzecznikiem klienta oraz głównym specjalistą do spraw analiz i planowania.

ZMARŁ JACEK ŁUKOMSKI

Fot. Archiwum

Jacek Łukomski, urodzony w 1950 r., był zasłużonym lekarzem, samorządowcem oraz pierwszym redaktorem naczelnym i przewodniczącym Kolegium Redakcyjnego „Menedżera Zdrowia” (w latach 1999–2005). Od kilku lat ciężko

chorował. Zmarł 18 lipca w szpitalu, w którym w przeszłości pracował.

Od czasu ukończenia studiów na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej Poznaniu był związany ze Szpitalem Wojewódzkim w Poznaniu, gdzie w 1981 r. uzyskał specjalizację drugiego stopnia z chirurgii ogólnej. W tym czasie działał także w NSZZ „Solidarność”.

W latach 1992–1998 był wiceprezydentem Poznania do spraw polityki społecznej – zajmował się ochroną zdrowia, pomocą społeczną, sportem i kulturą. Zasiadał również w Radzie Miasta Poznania drugiej i trzeciej kadencji (w latach 1994–2002).

Od 1998 do 2017 r. piastował stanowisko dyrektora Szpitala Wojewódzkiego w Poznaniu, reorganizując jego działalność. Zapisał się w pamięci pracowników jako dyrektor ambitny, prężny, darzony szacunkiem i sympatią. Był autorytetem w zakresie organizacji opieki zdrowotnej. W latach 2002–2011 pełnił funkcję eksperta Światowej Organizacji Zdrowia i doradcy Banku Światowego.